

ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

Α'.

Ἐπιθυμῶν ἡ ἡδονὴ
τῶν ξωτικῶν τὰ μάτια·
νύχτες ὀργίων· σαλπίζουσι
θριαμβευτὲς οἱ πόθοι.
Λάγνοι ὀργιάζουν Σάτυροι
σὲ ἀνίερα κρεββάτια,
σὲ ῥίγη ἐρώτων μυστικῶν
τοῦ φεγγαριοῦ τὸ φῶς ἀπλώθη.

I

Ἐλάτε τώρα ὄνειρατα καὶ πάρτε με
καὶ σ' ἀναμνήσεις ἡδονῶν λικνίσετε με.
Ἐπιθυμίες, ἐπιθυμίες κυκλῶστε με
καὶ στῆς καλῆς μου τὴν κλίνη φέρετέ με.
Ποθῶ τὰ μάτια τῆς ἀγάπης μου
ποῦ ὁ πυρετὸς τῆς ἡδονῆς τὰ μισοκλείνει·
καὶ τὸ φιλὶ ποῦ καίει ποθῶ· τὰ χεῖλη τῆς
τὰ χεῖλη τὰ γλυκὰ ποῦ ἔχει ἐκείνη.

II

Σκλάβος σου ὠραία καὶ πιστικὸς
βαδίζω πρὸς τὸ κάθε πέραςμά σου·
στὴν ἀλαζωνικὴ ὠμορφιά σου,
θυμιαμάτων τὸ κορμί μου καπνός.
Καὶ νὰ σὲ φτάξω, βούλομαι, καὶ ν' ἀποχτήσω
τις ἀνήποτες· τῶν ἐρώτων θυσιές·
φιλιὰ τὸ ρόδινο κορμί σου νὰ γεμίσω
καὶ νὰ μεθύσω στοῦ ἰδρωῶτα σου τὶς εὐωδίες.
Καὶ σὲ μιὰ νύχταν ἀνεπάντεχη,
σὲ κύματα ἡδονῆς ν' ἀγγαλιαστοῦμε
καὶ κεῖ παντοτινὰ κι' ἀξέχαστα,
μῆτε νὰ ζοῦμε πιά καὶ μῆτε νὰ ποθοῦμε.

III

Τὴ μιὰ βραδύα, ποῦ ἀθέλητα
τὰ κλείσαμε τὰ μάτια
καὶ τὶς λαχτάρεις ἤπιαμε
στὸ ἀλόγιστο ποτήρι,

νά τὴν ξεχάσω ἐγύρευσα
 σὲ σιλικὰ κρεββάτια,
 στῶν μεθυσμένων ἡδονῶν
 τὸ λάγνο πανηγῦρι.
 Κ' ἦρθαν τοῦ κάκου οἱ αὐγές
 κ' ἐγύρισαν οἱ νύχτες·
 τρεμουλιασμένα σέρνω τὰ
 τὰ γόνα μου στὸ στρῶμα.
 Στους ὕπνους τοὺς ληθαργικούς
 σὰν τότε ἀλόγιστα ἦρθες
 καὶ μὲ ξυπνοῦν τὰ ὄνειράτα
 τῆς μιᾶς βραδυᾶς ἀκόμα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Μ. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ

Σ Τ Α Κ Ο Υ Φ Α

Ἦσυχοι, κάτω ἀπ' τὸ μισόφωτο
 Ποῦ οἱ κλῶνοι κάνουν οἱ ψηλοί,
 Τὸν ἔρωτά μας ἄς γεμίσομε
 Μὲ τὴ βαθειὰ αὐτὴ σιωπή.

Καὶ τὶς ψυχές καὶ τὶς καρδιές ἄς λειώσομε,
 Κάθε αἴσθησή μας σ' ἔκσταση ριγμένη,
 Μὲς στὸ μαράζι ποῦ λιπόθυμο
 Ἄπὸ τὰ ἐλάτια καὶ τὰ πεῦκα βγαίνει.

Καὶ σὺ μισόκλεισε τὰ μάτια σου,
 Τὰ χέρια σταύρωσε στὸ στήθος,
 Κι' ἀπ' τὴν καρδιά τὴν κοιμισμένη σου
 Διῶξε τῶν σκέψεων σου τὸ πλήθος.

Καὶ μόνοι ἄς ἀφεθοῦμε ξέγνοιαστοι
 Μὲς στὴ γλυκειά πνοὴ ποῦ μᾶς κουνάει
 Καὶ ποῦ ζαρώνει μπρὸς στὰ πόδια σου
 Τῆς ξανθῆς γλόης τὸ κῦμα ποῦ γελάει.

Κι' ὅταν τὸ βράδι, πανηγυρικὸ,
 Ἄπὸ τὰ μαῦρα δροῦὰ γλιστρήσῃ,
 Τοῦ ἔρμου μας ἀπελπισμοῦ φωνή,
 Τ' ἀηδόνι θὲ νὰ τραγουδήσῃ.

PAUL VERLAINE

ΜΕΤΑΦ. ΜΗΤΣΗ ΚΑΛΑΜΑ